

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

30. června 2016*

„Řízení o předběžné otázce — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Svoboda usazování — Veřejné zdraví — Článek 49 SFEU — Lékárny — Náležité zásobování obyvatelstva léčivy — Povolení k provozu — Územní rozmístění lékáren — Zavedení limitů založených především na demografickém kritériu“

Ve věci C-634/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko, Rakousko) ze dne 24. listopadu 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 30. listopadu 2015, v řízení

Susanne Sokoll-Seebacher,

Manfred Naderhirn

za přítomnosti:

Agnes Hemetsberger,

Mag. Jungwirth und Mag. Fabian OHG a dalších,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení D. Šváby, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj) a M. Safjan, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 99 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

Usnesení

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 49 SFEU.

* * Jednací jazyk: němčina.

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci řízení zahájených na návrh S. Sokoll-Seebacher ve věci otevření nové lékárny a na návrh M. Naderhirn ve věci rozšíření provozovny stávající lékárny.

Právní rámec

- 3 Ustanovení § 10 Apothekengesetz (zákon o lékárnách), ve znění použitelném na skutkový stav věci v původním řízení (dále jen „ApG“), stanoví:

„1. Povolení ke zřízení lékárny pro veřejnost se vydá, pokud:

- 1) se v obci, v níž se má nacházet lékárna pro veřejnost, již nachází stálá lékařská praxe a
- 2) existuje potřeba zřízení nové lékárny pro veřejnost.

2. Podmínka potřebnosti není splněna, pokud

- 1) v době podání žádosti již byla na území obce, kde se má nacházet zamýšlená provozovna, zřízena lékárna v rámci lékařské praxe a praktickými lékaři jsou obsazena méně než dvě místa smluvních lékařů [...] (plná plánovaná místa), nebo
- 2) vzdálenost mezi zamýšleným místem provozovny nové lékárny pro veřejnost a místem nejbližší stávající lékárny pro veřejnost je menší než 500 metrů nebo
- 3) počet osob nadále zásobovaných z místa provozovny některé z okolních stávajících lékáren pro veřejnost se v důsledku tohoto zřízení sníží a bude činit méně než 5 500 osob.

3. Podmínka potřebnosti ve smyslu druhého odstavce bodu 1 není splněna ani tehdy, pokud se v době podání žádosti na území obce, kde má být umístěna zamýšlená provozovna lékárny pro veřejnost, nachází

- 1) lékárna v rámci lékařské praxe a
- 2) smluvní sdružená lékařská praxe [...]

[...]

4. Zásobované osoby ve smyslu druhého odstavce bodu 3 jsou osoby s trvalým bydlištěm v okruhu čtyř silničních kilometrů z místa provozovny stávající lékárny pro veřejnost, které bude třeba z důvodu místních podmínek nadále zásobovat z této stávající lékárny.

5. Je-li počet osob s trvalým bydlištěm ve smyslu čtvrtého odstavce nižší než 5 500, musí být při posuzování existence potřebnosti zohledněny osoby, které je třeba zásobovat z důvodu, že v této oblasti vykonávají zaměstnání nebo využívají služby či dopravní prostředky.

6. Vzdálenost uvedená ve druhém odstavci bodu 2 nemusí být výjimečně dodržena, pokud to vyžadují zvláštní místní poměry v zájmu náležitého zásobování obyvatel léky.

7. K otázce potřebnosti zřízení nové lékárny pro veřejnost musí být vypracován posudek rakouské lékárnické komory. [...]

[...]“

4 Ustanovení § 46 odst. 5 ApG stanoví:

„V případě žádosti o rozšíření provozovny stanovené při udělení povolení k provozování lékárny pro veřejnost podle § 9 odst. 2 nebo o dodatečné stanovení provozovny, pokud tato provozovna nebyla stanovena v souladu s § 9 odst. 2 při udělení povolení, musí být provedeno řízení stanovené pro udělení povolení.“

Spory v původních řízeních a předběžná otázka

- 5 Ve sporech v původních řízeních, v nichž má Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko, Rakousko) rozhodnout, již byla vydána rozhodnutí o předběžné otázce, a to rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), a usnesení ze dne 15. října 2015, Naderhirn (C-581/14, nezveřejněné, EU:C:2015:707).
- 6 Susanne Sokoll-Seebacher napadla u Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (nezávislý správní senát spolkové země Horní Rakousko, Rakousko) rozhodnutí ze dne 29. prosince 2011, kterým příslušný správní orgán zamítl její žádost o povolení zřídit lékárnu pro veřejnost na území obce Pinsdorf (Rakousko).
- 7 Stejně tak neměl M. Naderhirn úspěch u příslušného správního orgánu se svou žádostí o rozšíření provozovny své lékárny pro veřejnost nacházející se na území obce Leonding (Rakousko), a o toto rozšíření usiluje nyní u předkládajícího soudu.
- 8 Tyto správní orgány vycházely při přijetí uvedených rozhodnutí z § 10 odst. 2 bodu 3 AgG.
- 9 V rámci věci týkající se S. Sokoll-Seebacher přerušil Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (nezávislý správní senát spolkové země Horní Rakousko) řízení a položil Soudnímu dvoru otázku, zda je taková vnitrostátní právní úprava, jako je § 10 odst. 2 bod 3 ApG, slučitelná s článkem 49 SFEU.
- 10 V návaznosti na rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko, Rakousko), který je na základě reformy rakouských správních soudů nyní příslušný k vedení řízení o povolení, udělil rozsudkem ze dne 21. února 2014 S. Sokoll-Seebacher povolení zřídit lékárnu na území obce Pinsdorf. Stejně tak rozsudkem ze dne 28. května 2014 tento soud vyhověl žádosti M. Naderhirna o rozšíření provozovny jeho lékárny.
- 11 Agnes Hemetsberger jakožto vlastníka lékárny nacházející se v blízkosti lékárny, pro jejíž zřízení S. Sokoll-Seebacher požádala o povolení dotčené v původním řízení, jakož i lékárníci v blízkosti lékárny M. Naderhirna, podali k Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud, Rakousko) opravný prostředek „Revision“ proti rozsudkům Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko, Rakousko) uvedeným v předcházejícím bodě.
- 12 Rozsudky ze dne 8. října 2014 a 30. září 2015 Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud) vyhověl opravným prostředkům „Revision“ podaným proti uvedeným rozsudkům Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko, Rakousko) s poukazem na protiprávnost jejich obsahu.
- 13 Konkrétně ve svém rozsudku ze dne 30. září 2015 měl Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud) za to, že rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), musí být vykládán v tom smyslu, že je namístě nepoužít § 10 odst. 2 bod 3 ApG a udělit povolení zřídit novou lékárnu, aniž je zohledněno případné snížení počtu potenciálních zákazníků lékáren nacházejících se v blízkosti pod hranici 5 000 osob, které je třeba zásobovat, pouze tehdy, pokud nová lékárna, která

má být zřízena, je nezbytná k tomu, aby byl obyvatelstvu s bydlištěm ve venkovských a izolovaných oblastech zajištěn rozumný přístup k prodeji léčiv. Pokud však udělení požadovaného povolení není již z těchto důvodů nutné s ohledem na unijní právo, je § 10 odst. 2 bod 3 ApG nadále použitelný.

- 14 Jelikož byly věci v původních řízeních vráceny k Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko, Rakousko), tento soud, který se zdráhá ztotožnit se s výkladem rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), který učinil Verwaltungsgerichtshof (Nejvyšší správní soud), předložil v rámci věci týkající se M. Naderhirna Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou si přeje zejména zjistit, zda je existence vnitrostátních právních předpisů, podle nichž je vnitrostátní soud bezvýhradně vázán výkladem unijního práva podaným jiným vnitrostátním soudem, slučitelná s článkem 267 SFEU a se zásadou přednosti unijního práva.
- 15 Usnesením ze dne 15. října 2015, Naderhirn (C-581/14, nezveřejněné, EU:C:2015:707) odpověděl Soudní dvůr na tuto otázku záporně.
- 16 Jelikož měl Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko) za to, že Soudní dvůr neposkytl všechny věcné informace nezbytné k vyřešení sporů v původním řízení, podal tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a požádal Soudní dvůr, aby upřesnil svou judikaturu týkající se článku 49 SFEU.
- 17 Za těchto podmínek se Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (zemský správní soud spolkové země Horní Rakousko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„S ohledem na závěr Soudního dvora ve výroku (a v bodě 51) jeho rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), podle něhož článek 49 SFEU brání takovým právním předpisům členského státu, jako je § 10 odst. 2 bod 3 ApG, které stanoví jako hlavní kritérium pro ověření existence potřeby pro účely zřízení nové lékárny pro veřejnost pevnou hranici počtu osob (konkrétně: 5 500), které je třeba nadále zásobovat, musí být článek 49 SFEU, zejména požadavek soudržnosti při uskutečňování sledovaného cíle,

- a) vykládán v tom smyslu, že stanovení hranice, která nemá pouze orientační hodnotu, nýbrž je přesná (tj. vyčíslená, a nemůže být tedy flexibilně měněna výkladem), činí tuto právní úpravu celkově nesoudržnou, a tedy v rozporu s unijním právem, jelikož příslušné správní orgány se tak nemohou v zásadě odchýlit od této hranice, aby zohlednily místní zvláštnosti [tím spíše, že kritéria uvedená v bodě 24 rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) musí být za účelem soudržného a systematického uskutečnění sledovaného cíle splněna v každém případě kumulativně], takže není namístě na vnitrostátní úrovni použít toto kritérium vycházející z ověření existence potřeby do té doby, než jej vnitrostátní zákonodárce nahradí flexibilnější vnitrostátní právní úpravou, která je v souladu s unijním právem (obdobnou např. s § 10 odst. 6 ApG ohledně omezení 500 m stanoveného v § 10 odst. 2 bodě 2 ApG);

nebo

- b) vykládán v tom smyslu, že stanovení hranice v § 10 odst. 2 bodu 3 ApG, která nemá pouze orientační hodnotu, nýbrž je přesná (tj. vyčíslená, a nemůže být tedy flexibilně měněna výkladem), je v rozporu s unijním právem pouze tehdy, pokud je použitelné v konkrétním případě na situaci, kdy skutečně existuje potřeba zřídit lékárnu z důvodu místních zvláštností nebo jiným skutkových okolností s tím, že jinak nebude některým osobám (zejména ‚návštěvníkům‘, novým obyvatelům atd.) zaručen náležitý přístup k léčivům [viz bod 45 ve spojení s bodem 50 rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68)], i kdyby toto mělo skutečně v budoucnosti snížit zásobovací potenciál jedné nebo několika stávajících lékáren pod hranici

5 500 osob, takže není namístě použít toto kritérium vycházející z ověření potřeby pouze v těchto případech bez ohledu na to, zda se jedná o venkovské, městské nebo jiné oblasti, do té doby, než vnitrostátní zákonodárce přijme novou objasňující právní úpravu,

nebo

- c) vykládán v tom smyslu, že stanovení hranice v § 10 odst. 2 bodu 3 ApG, která nemá pouze orientační hodnotu, nýbrž je přesná (tj. vyčíslená, a nemůže být tedy flexibilně měněna výkladem), je v rozporu s unijním právem pouze tehdy, pokud je použitelné v konkrétním případě na situaci, která se týká venkovské nebo izolované oblasti, i kdyby se tím měl v budoucnosti skutečně snížit zásobovací potenciál jedné nebo několika stávajících lékáren pod hranici 5 500 osob, takže není namístě použít toto kritérium vycházející z ověření potřeby pouze tehdy, pokud by to mělo negativní vliv na obyvatelstvo v této venkovské nebo izolované oblasti, a to do té doby, než vnitrostátní zákonodárce přijme novou objasňující právní úpravu.“

K předběžné otázce

- 18 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), musí být vykládán v tom smyslu, že kritérium týkající se pevné hranice počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, kterou stanovila dotčená vnitrostátní právní úprava, se pro účely ověření existence potřeby zřízení nové lékárny nemá použít pouze v konkrétní situaci týkající se venkovské nebo izolované oblasti nebo v konkrétní situaci, kdy s ohledem na místní zvláštnosti existuje potřeba zřídit lékárnu, a to bez ohledu na venkovskou nebo městskou povahu dotčené oblasti, nebo dokonce obecně v každé konkrétní situaci, která bude předmětem ověření.
- 19 Na úvod je třeba připomenout, že závaznost rozsudku o předběžné otázce nebrání tomu, aby vnitrostátní soud, jemuž je tento rozsudek určen, shledal nezbytným obrátit se znovu na Soudní dvůr, než rozhodne spor v původním řízení. Takový postup může být odůvodněný, má-li vnitrostátní soud obtíže s pochopením nebo uplatněním rozsudku, položí-li Soudnímu dvoru novou právní otázku nebo předloží-li mu k posouzení nové skutečnosti, na základě kterých by Soudní dvůr mohl odpovědět odlišně na otázku již položenou (usnesení ze dne 5. března 1986, Wünsche, 69/85, EU:C:1986:104, bod 15; rozsudky ze dne 11. června 1987, X, 14/86, EU:C:1987:275, bod 12, a ze dne 6. března 2003, Kaba, C-466/00, EU:C:2003:127, bod 39).
- 20 Tak je tomu v projednávaném případě, jelikož si vnitrostátní soud přeje zjistit, zda z rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), vyplývá, že použití kritéria týkajícího se pevné hranice počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, musí být odmítnuto v každém případě nebo pouze v případech, které se týkají určitých oblastí či zvláštních situací.
- 21 Z článku 99 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že pokud o odpovědi na položenou předběžnou otázku nelze rozumně pochybovat nebo pokud lze odpověď na tuto otázku jasně vyvodit z judikatury, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.
- 22 Tak je tomu právě v tomto případě, jelikož odpověď na otázku může být jasně vyvozena z rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68).
- 23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení vyžaduje pro vydání povolení ke zřízení nové lékárny pro veřejnost existenci „potřebnosti“, která je presumována, ledaže tomu brání alespoň jedna z konkrétních okolností upravených v těchto právních předpisech (rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 28).

- 24 Mezi tyto okolnosti náleží počet „osob, které je třeba nadále zásobovat“ z místa provozovny některé z lékáren nacházejících se v okolí, tedy počet obyvatel s trvalým bydlištěm v okruhu menším než čtyři silniční kilometry od uvedeného místa (rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 43).
- 25 Podle této právní úpravy je tak potřeba odůvodňující zřízení nové lékárny vyloučena, pokud by v důsledku zřízení této nové lékárny klesl počet „osob, které je třeba nadále zásobovat“, pod 5 500 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, body 29 a 43).
- 26 Uvedená právní úprava však stanoví korektivní opatření, podle něhož pokud je počet obyvatel s trvalým bydlištěm nižší než 5 500, musí být při ověřování existence potřeby zohledněny osoby, které je třeba zásobovat z důvodu skutečnosti, že v oblasti zásobování uvedenou lékárnou pracují nebo využívají služby či dopravní prostředky (rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 43).
- 27 Za účelem poskytnutí užitečných informací předkládajícímu soudu je třeba uvést, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora je vnitrostátní právní úprava způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného cíle pouze tehdy, pokud skutečně odpovídá snaze dosáhnout tohoto cíle soudržným a systematickým způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2009, Hartlauer, C-169/07, EU:C:2009:141, bod 55; ze dne 19. května 2009, Apothekerkammer des Saarlandes a další, C-171/07 a C-172/07, EU:C:2009:316, bod 42, jakož i ze dne 1. června 2010, Blanco Pérez a Chao Gómez, C-570/07 a C-571/07, EU:C:2010:300, bod 94).
- 28 V tomto ohledu měl Soudní dvůr v rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, (C-367/12, EU:C:2014:68, body 45 a 46), jednak za to, že podle právní úpravy dotčené v původním řízení, co se týče některých osob, zejména osob s bydlištěm ve venkovských oblastech, pokud *a fortiori* tyto osoby mají dočasně nebo dlouhodobě sníženou mobilitu z důvodu stáří, postižení nebo nemoci, se přístup k lékům může ukázat jako nedostatečný.
- 29 Existují totiž osoby, které mají bydliště mimo okruh čtyř silničních kilometrů od místa provozovny nejbližší lékárny, které se tedy nezohledňují jakožto osoby s trvalým bydlištěm ani na území zásobovaném uvedenou lékárnou ani na žádném jiném území. Tyto osoby mohou být nanejvýš zohledněny jako „návštěvníci“. Jejich přístup k lékařským službám však závisí v každém případě na okolnostech, které jim v zásadě nezajišťují trvalý a nepřetržitý přístup k těmto službám, protože ten se váže pouze k výkonu práce nebo využívání dopravních prostředků v dané oblasti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 45).
- 30 Soudní dvůr kromě toho poznamenal, že ve venkovských oblastech, které jsou izolované a málo navštěvované, může počet osob, které je třeba nadále zásobovat, vzhledem k nízké hustotě obyvatelstva snadno klesnout pod hranici 5 500, takže je možné, že potřeba odůvodňující zřízení nové lékárny nebude nikdy považována za dostatečnou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, body 47 až 49).
- 31 Z toho vyplývá, že i přes korektivní opatření stanovené ve vnitrostátní právní úpravě hrozí při použití kritéria počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, riziko, že některým osobám s bydlištěm v oblastech, které mají určité místní zvláštnosti, jako jsou venkovské a izolované oblasti nacházející se mimo oblasti zásobování stávajícími lékárnami, a především osobám se sníženou mobilitou, nebude zajištěn rovný a náležitý přístup k lékařským službám (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 50).
- 32 Odkazem na venkovské nebo izolované oblasti, jakož i na osoby se sníženou mobilitou však Soudní dvůr neměl v úmyslu omezit dosah svého posouzení soudržnosti vnitrostátní právní úpravy dotčené v původním řízení na tento druh oblastí, jakož i na tuto skupinu osob.

- 33 Vzhledem k pevnému omezení počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, které stanoví vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, neumožňuje tato právní úprava příslušnému orgánu, aby řádně zohlednil zvláštnosti každé přezkoumávané situace, a zaručil tak soudržné a systematické provádění hlavního cíle, o který usiluje tato právní úprava, kterým je, jak Soudní dvůr připomenul v bodě 25 svého rozsudku ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), zabezpečit spolehlivé a kvalitní zásobování obyvatelstva léčivy.
- 34 Soudní dvůr dospěl v této souvislosti k závěru, že takové právní předpisy členského státu, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení, které stanoví jako hlavní kritérium pro ověření existence potřeby pro účely zřízení nové lékárny pevnou hranici počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, je v rozporu s článkem 49 SFEU, zejména s požadavkem soudržnosti při uskutečňování sledovaného cíle, pokud příslušné vnitrostátní orgány nemají možnost se od této hranice odchýlit, aby zohlednily místní zvláštnosti, tj. v konečném důsledku zvláštnosti různých konkrétních situací, přičemž každá z nich musí být předmětem ověření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, bod 51).
- 35 Z toho vyplývá, že nesoudržnost související s použitím kritéria spojeného pevnou hranicí počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, má systémovou povahu. Nebezpečí, jež takové použití s sebou nese, se tak mohou dotknout posouzení každé jednotlivé situace.
- 36 Ve světle výše uvedeného je třeba na položenou otázku odpovědět, že rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), musí být vykládán v tom smyslu, že kritérium týkající se pevné hranice počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, které stanoví vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, nelze pro účely ověření existence potřeby zřízení nové lékárny použít obecně v každé jednotlivé situaci, která bude předmětem ověření.

K nákladům řízení

- 37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Rozsudek ze dne 13. února 2014, Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), musí být vykládán v tom smyslu, že kritérium týkající se pevné hranice počtu „osob, které je třeba nadále zásobovat“, které stanoví vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, nelze pro účely ověření existence potřeby zřízení nové lékárny obecně použít v každé jednotlivé situaci, která bude předmětem ověření.

Podpisy.